

DEN BERGTAGNA

1. Och Jungfrun hon skulle sig åt Ottesången gå
- Tiden görs mig lång -
Så gick hon den vägen åt höga berget låg;
- Men jag vet att sorgen är tung -
 2. Hon klappade på bergadörrn med fingrarna små
"Statt upp du höga Bergakung, drag låsen ifrå!"
 3. Och upp steg Bergakungen, drog låsen ifrå
Så bar han den bruden i silkessängen blå
 4. Så var hon i berget i åtta runda år
Fick Sönerna sju och en dotter så bård
 5. Jungfrun hon gångar sig för Bergakungen stå
"Ack gifve att jag finge till moder min hemgå!"
- Dessa och nedanstående följande verser är hämtade från Geijer-Afzelius, ""Svenska folkvisor från forntiden"*
6. "Och nog kan du hem till din moder få gå
Blott att du ej vill nämna sju barnen de små"
 7. Så redo de sig den vägen allt fram
och Bergakungen stannade och hon gångar fram
 8. Och när som hon kom på sin kära moders gård
ute för henne huld-moderen står
 9. "Och hvar har du varit så långan en tid
Nu hafwer du varit uti Rosende lid"
 10. "Och inte har jag varit uti Rosende lid
I Berget har jag varit så långan en tid
 11. I berget har jag varit i åtta långa år
Der har jag födt sju söner och en så dotter bård"

12. Bergakungen in genom dörren steg
"Hvi står du här och talar så mycket ondt om mig?"

13. "Och inte har jag talat något ondt om dig
"Men väl om det goda du gjort emot mig"

14. Så slog han henne på blekan liljekind
så blodet det stank på snörelkjorteln fin

15. "Packa dig på dörren och låt det ske fort
och aldrig skall du komma inför din moders port

16. "Farväl min kära Far! farväl min hulda Mor
Farväl min kära syster Farväl min kära Bror

17. Farväl du höga himmel! Farväl Du gröna jord!
Nu reser jag till berget, der Bergakungen bor"

18. Så redo de sig öfver den mörka långa skog
Hon bitterligen gret men Bergakungen log

19. Så gingo de Berget sex gånger omkring,
så öppnades dörren och de stego in

20. Ung dotteren framsatte den röda gullstol
"O hvilten Er här min sorgbebundna Mor"

21. "Och hämtan mig in de glasen med mjöd
Derur vill jag dricka mig sjelfwan till död"

22. Och första dricken hon af mjödglasen drack
- Tiden görs mig lång -
Hennes ögon de lycktes och hjertat det brast
- Men jag vet att sorgen är tung -